

«ایران» ابعاد تصمیم پکن در اعزام فرستاده ویژه به غرب آسیا را بررسی می کند

نظم منطقه‌ای با الگوی چینی

AP-عس

تحلیل

علیرضا حجتی

دبیر گروه بین الملل

در بحبوحه شرایط خاص منطقه، چین از اعزام یک فرستاده ویژه به غرب آسیا خبر داد. این موضوع روز گذشته از سوی سخنگوی وزارت امور خارجه چین بیان شد. گوئو جیاکون در نشست خبری خود با اشاره به اینکه پکن به شدت نگران درگیری‌ها در خاورمیانه و مناطق اطراف آن است، اعلام کرد چین در آینده نزدیک فرستاده‌ای را به کشورهای مرتبط اعزام خواهد کرد. این دیپلمات چینی از طرف‌های دیگر خواست اختلافات خود را از طریق گفت‌وگو و مذاکره حل وفصل کنند و نسبت به سرایت درگیری‌های خاورمیانه به شاخ آفریقا و منطقه دریای سرخ ابراز نگرانی کرد. گوئو

پس از جنگ سوریه که سال ۲۰۱۱ بعد از بهار عربی آغاز شد، پکن با انتصاب فرستاده ویژه برای سوریه، دیپلمات چینی، شی شیائوایان را به‌عنوان فرستاده ویژه منصوب کرد که از سال ۲۰۱۶ در این سمت خدمت کرده است. دولت چین طرح چهار ماده‌ای خود را در سال ۲۰۱۲، طرح «پنج ماده‌ای» را در سال ۲۰۱۴ و طرح گسترش یافت.

چین به‌زودی فرستاده‌ای ویژه را برای سفر به کشورهای منطقه اعزام خواهد کرد تا ارتباط با طرف‌های مرتبط را تقویت کند، تماس‌ها و گفت‌وگوها را پیش ببرد، به کاهش تنش‌ها کمک کند و مانع وخامت بیشتر اوضاع شود.» این تصمیم دولت شی چین‌پینگ

چهار ماده‌ای دیگر را در سال ۲۰۲۱ ارائه داد. هر سند خواستار احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی سوریه، تسریع بازسازی، مبارزه با تروریسم و حمایت از یک گذار سیاسی فراگیر یا راه‌حلی برای این درگیری بود.

در سال ۲۰۱۷ وقتی تنش‌ها بین قطر، امارات متحده عربی و عربستان سعودی تشدید شد و به محاصره قطر انجامید، چین یک دیپلمات را برای سفری سه روزه به خلیج فارس اعزام کرد.

سال ۲۰۲۳ و آغاز جنگ غزه، ژای جون، فرستاده ویژه چین در امور خاورمیانه برای رایزنی با طرف‌های منطقه‌ای وارد عمل شد. چین در آن مقطع همچنین برنامه‌ای درباره آتش بس و حل مناقشه فلسطین و اسرائیل ارائه داد. جنگ ۴۰ روزه، اتفاق دیگری بود که سیاست خاورمیانه‌ای چین را دوباره به جریان انداخت. یک هفته بعد از تحمیل جنگ علیه ایران توسط محور آمریکایی-اسرائیلی، وزارت خارجه چین روز ۵ مارس (اواسط اسفند ۱۴۰۴) اعلام کرد ژای جون را برای کمک به کاهش تنش‌های ناشی از حملات نظامی آمریکا و اسرائیل به ایران به منطقه اعزام خواهد کرد. اندکی بعد «شی چین‌پینگ» رئیس جمهوری چین یک ابتکار چهار ماده‌ای را برای صلح و ثبات در منطقه

مطرح کرد.

اعلام جدید پکن برای تعیین فرستاده ویژه، با توجه به نگرانی از گسترش بحران به دریای سرخ و شاخ آفریقا، نشان می‌دهد که دامنه توجه چین امنیت مسیرهای دریایی و پیامدهای فرمانطقه‌ای آنها را هم در کانون توجه قرار می‌دهد. با این حال، دولت شی چین‌پینگ مشخص نکرده آیا مأموریت جدید صرفاً ادامه فعالیت ژای جون است یا مأموریتی تازه با دستور کار متفاوت خواهد بود.

به نظر می‌رسد پکن تلاش می‌کند از کاهش قدرت واشنگتن در منطقه در پس‌جنگ هرمز استفاده کرده و خود را به عنوان یک قدرت ثبات‌ساز و ابفای نقش بازیگر مسئول به نمایش بگذارد.

برای فهم انگیزه پکن از این تصمیم باید در نظر گرفت که منطقه کاهش قدرت واشنگتن در منطقه از حمایت چین علیه ایران توسط محور آمریکایی-اسرائیلی، وزارت خارجه چین روز ۵ مارس (اواسط اسفند ۱۴۰۴) اعلام کرد ژای جون را برای کمک به کاهش تنش‌های ناشی از حملات نظامی آمریکا و اسرائیل به ایران به منطقه اعزام خواهد کرد. اندکی بعد «شی چین‌پینگ» رئیس جمهوری چین یک ابتکار چهار ماده‌ای را برای صلح و ثبات در منطقه

ایران از چین انتقاد کرده‌اند که باید نقش مسئولانه‌ای در خاورمیانه ایفا کند، اما پکن روش متفاوتی برای مسئولیت‌های خود تعریف کرده است .

رفتارشناسی چین نشان می‌دهد در مسائل امنیتی منطقه‌ای، چین بر امنیت مشارکتی و پایدار تأکید دارد. شکست مدل آمریکایی برای مداخله مستقیم نظامی-امنیتی در منطقه از طریق صادرات امنیت، بعد از جنگ ۲۰ روزه احتمالاً چینی‌ها را در جهت‌گیری سیاست همیشگی خودشان مصمم‌تر کرده است. کامل تأمین امنیت منطقه تفاوت توسط خود کشورهای منطقه حل و فصل شود و قدرت‌های فرامنطقه‌ای مثل چین صرفاً می‌توانند کشورهای منطقه را با استفاده از اهرم اقتصادی و سیاسی به سمت گفت‌وگو سوق دهند .

این درحالی است که ژئوپلیتیک منطقه خاورمیانه برای چین فقط یک میدان دیپلماتیک نیست؛ این منطقه به تأمین انرژی، سرمایه‌گذاری‌ها، ابتکار کمربند-راه و مسیرهای دریایی متصل است که برای کشتیرانی، تجارت بین‌المللی و اتصال آسیا به اروپا اهمیت دارند.

یکی از مزیت‌های دیپلماتیک چین در خاورمیانه، حفظ روابط همزمان با بازیگران رقیب است. به عنوان نمونه، پکن هم با ایران روابط دارد و هم با عربستان سعودی، امارات و دیگر کشورهای عربی همکاری می‌کند.

اندیشکده آمریکایی کارنگی ۲ سال قبل در تحلیلی تأکید کرد که پکن امنیت منطقه را مسأله‌ای مشترک می‌بیند و بر گفت‌وگو میان کشورهای منطقه تأکید دارد؛ بر خلاف راهبرد آمریکایی که بر ایجاد یک ائتلاف امنیتی پافشاری می‌کند که یک بازیگر منطقه‌ای را در برابر دیگری قرار دهد.

از این منظر، اعزام فرستاده ویژه، به چین امکان می‌دهد با هزینه‌ای بسیار کمتر از مداخله نظامی، کانال‌های ارتباطی خود را با طرف‌های مختلف باز نگه دارد.

از نگاه کارشناسان، توافق احیای روابط دیپلماتیک ایران و عربستان که با میانجی‌گری چین در پکن اعلام شد، نقطه عطفی در تصویر بین‌المللی پکن بود. -این تجربه نشان داد چین می‌تواند در شرایط مناسب، از روابط خود با رقبای منطقه‌ای برای تسهیل توافق سیاسی استفاده کند.

گزارش سال ۲۰۲۵ مؤسسه بین‌المللی مطالعات راهبردی (IISS) استدلال می‌کند که تعامل چین با خاورمیانه و شمال آفریقا علاوه بر منافع اقتصادی و امنیتی، با هدف افزایش نقش این کشور در شکل‌دهی به

نظم بین‌المللی نیز پیوند دارد. در نتیجه، چین می‌کوشد نشان دهد که مدیریت بحران‌های منطقه‌ای نباید صرفاً به قدرت نظامی آمریکا یا ائتلاف‌های تحت رهبری واشنگتن وابسته باشد و دیپلماسی چندجانبه و میانجی‌گری نیز باید جایگاهی محوری داشته باشند.

جهت‌گیری چین در چندماه گذشته و بعد از تحولات مرتبط با تنگه هرمز نشان دهنده این است که پکن می‌خواهد نفوذ خود بر شکل‌گیری نظم امنیتی خاورمیانه را افزایش دهد، اما این هدف با پذیرش مسئولیت کامل تأمین امنیت منطقه تفاوت دارد.

گزارش انستیتو خاورمیانه (MEI) که اواخر سپتامبر منتشر شده اشاره می‌کند که پکن همچنان به عدم مداخله، پرهیز از اتحادهای نظامی رسمی و محدود نگه داشتن تعهدات امنیتی بلندمدت در خارج از مرزهای خود پایبند است. توانایی نظامی چین برای عملیات دوربرد در حال افزایش است، اما این کشور هنوز با محدودیت‌هایی در تأمین امنیت پایدار در محیط پرتنش خلیج فارس روبه‌روست.

اندیشکده چت‌هاوس نیز چند ماه قبل در مه ۲۰۲۶ درباره پیامدهای جنگ علیه ایران تحلیل کرد که چین می‌تواند در ایجاد چارچوب امنیتی جدید و تسهیل گفت‌وگو میان ایران و کشورهای خلیج فارس نقش ایفا کند.

در نهایت، اعزام فرستاده ویژه چین به خاورمیانه در بستر بحران کنونی را می‌توان در چارچوب تداوم راهبرد خاورمیانه‌ای چین و به روزرسانی آن با تحولات جدید ارزیابی کرد. از نظر راهبردی، بحران کنونی در منطقه منافع مستقیم چین را تهدید می‌کند. گسترش درگیری می‌تواند پیامدهایی برای تجارت، انرژی و امنیت اقتصادی چین داشته باشد. با وجود این پکن مایل نیست آمریکا در این مناقشه دست برتر را داشته باشد و در عین حال می‌خواهد جایگاه خود را به‌عنوان قدرتی مؤثر در مدیریت بحران‌های بین‌المللی تثبیت کند. از نظر ترتیبات امنیتی، از نگاه ناظران، راهبرد چین بیش‌تر می‌تواند تمرکز روی افزایش نقش دیپلماسی و سازوکارهای منطقه‌ای باشد تا پذیرش فوری مسئولیت امنیتی مشابه سیاست آمریکا.

اینکه چین می‌تواند منطقه غرب آسیا را دیپلماسی بحران محور به مشارکت مستمر در ایجاد یک سازوکار امنیتی منطقه‌ای عبور دهد، پرسشی است که به زودی نتایج آن و میزان موفقیت آن در سطوح سیاسی و امنیتی منطقه نمایان خواهد شد.

جهان

بدون روتوش

محمد محسن فاطمی

کارشناس مسائل فلسطین

مشارکت اعراب اسرائیلی

غافلگیری بزرگ انتخابات ۲۰۲۶

در انتخابات ۲۷ اکتبر کنست، اعراب اسرائیلی همه را غافلگیر کردند و به نقطه عطف انتخابات کنست تبدیل شدند و معادله‌ای را که نتانیاهاو و رقابیش برای رقابت بر سر قدرت چیده بودند، پیچیده‌تر کردند. آنها توانستند با یک موج مشارکت حدود ۸۰ درصدی، میزان مشارکت کل را نسبت به انتخابات پیشین ۷ درصد افزایش دهند و طبق شمارش از ۱۸ کرسی هم بدست آورند.

اهمیت این اتفاق زمانی روشن‌تر می‌شود که میزان مشارکت اعراب اسرائیلی را در دو دهه گذشته بررسی کنیم. مشارکت رأی‌دهندگان عرب در انتخابات ۲۰۰۶ حدود ۵۶ درصد بود و در یک شبیب افزایش آرام در سال ۲۰۱۵ به حدود ۶۴ درصد افزایش یافت. اما در انتخابات آوریل ۲۰۱۹، این رقم به حدود ۴۹ درصد سقوط کرد و در انتخابات زودهنگام سپتامبر همان سال به حدود ۶۰ درصد بازگشت. انتخابات ۲۰۲۰ نیز با مشارکت حدود ۶۵ درصدی اعراب همراه شد و فهرست مشترک عربی ۱۵ کرسی به دست آورد. اما در نتخابات ۲۰۲۱ مشارکت عرب‌ها به حدود ۴۵ درصد کاهش یافت و در انتخابات ۲۰۲۲ نیز به حدود ۵۳ درصد رسید؛ افت‌وخیزی که نشان می‌دهد میزان حضور این جامعه در پای صندوق‌ها تا چه اندازه می‌تواند بر تعداد کرسی‌های احزاب عربی اثر بگذارد؛ اما هیچ‌گاه به عدد ۸۰ درصد نزدیک هم نشده بود.

اما چرا مشارکت اعراب در انتخابات سرزمین‌های اشغالی اهمیت دارد؟ اعراب فلسطینی تبار حدود یک پنجم جمعیت کنونی رژیم اسرائیل را تشکیل می‌دهند، اما همواره مشارکت انتخاباتی آنان از میانکین عمومی پایین‌تر بود. بی‌اعتمادی به احزاب، سرخوردگی از تأثیر محدود نمایندگان عرب، تبعیض و نژادپرستی، بحران مسکن و افزایش جرم و خشونت در شهرها و مناطق عرب‌نشین از عوامل اصلی این وضعیت بوده‌اند. اما این بار تحولاتی مثل صعود راست افراطی و سیاست‌ها و اظهارات ضدعربی چهره‌هایی مانند ایتامار بن‌گوریر، کشتارهای پس از طوفان الاقصی، تبلیغ لیست‌ها برای کنار زدن نتانیاهاو... برای ایلین اقیلیت داخل سرزمین‌های اشغالی انگیزه ای جدی برای حضور در انتخابات ایجاد کرده است. البته نباید از افزایش مشارکت نتیجه گرفت که همه رأی‌دهندگان عرب نگاه با هدف سیاسی یکسانی دارند. اختلاف میان فهرست مشترک عربی و حزب رعم، از تفاوت در راهبرد سیاسی آنان حکایت دارد؛ یکی بر هویت ملی فلسطینی و مخالفت با سیاست‌های اسرائیل تأکید بیشتری دارد و دیگری بر امکان اثرگذاری از طریق مذاکره و مشارکت سیاسی تمرکز می‌کند. با این حال، هر دو می‌توانند در تعیین معادلات کنست نقشی مهم داشته باشند.

در این میان، نتانیاهاو با مسأله‌ای جدی روبه‌روست. اکنون سرنوشت نتانیاهاو تا حد زیادی در دستان احزاب عربی است. ایزنکوت نیز اگر بخواهد مسیر تشکیل دولت را دنبال کند، ناچار است درباره نوع همکاری با این احزاب تصمیم بگیرد؛ تصمیمی که با توجه به مواضع برخی متحدانش، ساده نخواهد بود.

تأثیر گولان، ژنرال بازنشسته امداد می‌یابد.

کمیسیون مرکزی انتخابات اسرائیل اعلام کرد تا ساعت ۱۶ روز انتخابات، میزان مشارکت به بالاترین سطح خود از سال ۱۹۷۳، یعنی از زمان آغاز ثبت این آمار رسیده بود.

ناظران سیاسی و مقام‌های احزاب گفتند میزان مشارکت شهروندان عرب ساکن سرزمین‌های اشغالی که یک پنجم جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند و اکثریت قاطع آنها با ائتلاف نتانیاهاو مخالف‌اند، به‌طور محسوسی بالا بوده است.

پس از انتشار گزارش‌هایی در اوایل روز سه‌شنبه درباره مشارکت گسترده رأی‌دهندگان عرب در انتخابات، نتانیاهاو از هواداران خود خواست پای صندوق‌های رأی حاضر شوند و موج رأی اعراب را خنثی کنند.

ویدئویی منتشر کرد و مدعی شد یک حزب عربی در حال رشوه دادن به رأی‌دهندگان است.

سیس، بعدازظهر همان روز، تصویری از زنانی با حجاب منتشر کرد که بیرون یک مرکز رأی‌گیری در جنوب اسرائیل منظر بودند.

او در جریان کارزار انتخاباتی خود نیز بارها در تبلیغات تلویزیونی و آنلاین هشدار داد که ایزنکوت دولتی با مشارکت شهروندان عرب‌تبار و نیروهای چپ‌گرا تشکیل خواهد داد و اسرائیل را به آشوب خواهد کشاند.

این مواضع بار دیگر نشان داد که نتانیاهاو چگونه با برجسته کردن تهدیدهای ادعایی و دامن زدن به شکاف‌ها حتی در داخل سرزمین‌های اشغالی می‌کوشد رأی هوادارانش را بسیج کند و مشارکت سیاسی شهروندان عرب را به عاملی برای ایجاد نگرانی در میان رأی‌دهندگان یهودی تبدیل کند.

نمایش قدرت اعراب اسرائیل

عملکرد قدرتمند احزاب عرب ممکن است آنها را به بازیگران تعیین‌کننده در تشکیل دولت تبدیل کند. با این حال، تشکیل ائتلاف حکومتی در پارلمان با مشارکت احزاب عرب همچنان در اسرائیل موضوعی مناقشه‌برانگیز و پیچیده است. بسیاری از یهودیان صهیونیست بر این باورند که اکثریت پارلمانی نباید برای حفظ خود به حمایت نمایندگان عرب متکی باشد.

به گزارش نیویورک تایمز، بیشتر شهروندان عرب اسرائیل از نسل فلسطینیانی هستند که در جریان اشغال فلسطین در سال ۱۹۴۸، از خانه‌های خود باقی ماندند. امروز، آنها عمدتاً در شهرها و مناطق مسکونی جدا از اشغالگران زندگی می‌کنند و با خشونت و سیاست‌های تبعیض‌آمیز در زمینه مسکن روبه‌رو هستند. در طول دهه‌ها، اختلاف‌نظرهای گوناگون، از جمله اختلاف بر سر ماهیت اشغالگری اسرائیل باعث شده که بسیاری از رأی‌دهندگان عرب از شرکت در انتخابات خودداری کنند.

این هفته، بسیاری از رأی‌دهندگان عرب گفتند که در بنیامین عرب به‌شدت خشمگین‌اند؛ هم به‌دلیل نحوه برخورد او با فلسطینیان در کرانه

فزاینده‌ای از منتقدان معتقدند نتانیاهاو با تمیز شدن با راست افراطی که از تصرف خشونت‌آمیز زمین‌ها در کرانه باختری حمایت می‌کنند، جایگاه بین‌المللی این رژیم را تضعیف کرده است.

به گفته منتقدان، حمایت او از یهودیان فوق‌ارتدوکس که در برابر خدمت سربازی مقاومت می‌کنند به افزایش شکاف در جامعه اسرائیل دامن زده است.

بسیاری از کسانی که خواهان تغییر این وضعیت هستند، به بلوک رهبری گادی ایزنکوت پیوسته‌اند؛ ژنرال پیشین ارتش رژیم و سیاستمداری که بر اساس نظرسنجی‌های نهایی این هفته، با اختلافی اندک از نتانیاهاو پیشی گرفته بود. بلوک تغییر، از ایزنکوت تا نفتالی بنت، نخست‌وزیر پیشین اسرائیل که زمانی مدیریت یک شورای شهرک‌سازی در کرانه باختری را بر عهده داشت،

بسیاری از کسانی که خواهان تغییر این وضعیت هستند، به بلوک رهبری گادی ایزنکوت پیوسته‌اند؛ ژنرال پیشین ارتش رژیم و سیاستمداری که بر اساس نظرسنجی‌های نهایی این هفته، با اختلافی اندک از نتانیاهاو پیشی گرفته بود. بلوک تغییر، از ایزنکوت تا نفتالی بنت، نخست‌وزیر پیشین اسرائیل که زمانی مدیریت یک شورای شهرک‌سازی در کرانه باختری را بر عهده داشت،

بسیاری از کسانی که خواهان تغییر این وضعیت هستند، به بلوک رهبری گادی ایزنکوت پیوسته‌اند؛ ژنرال پیشین ارتش رژیم و سیاستمداری که بر اساس نظرسنجی‌های نهایی این هفته، با اختلافی اندک از نتانیاهاو پیشی گرفته بود. بلوک تغییر، از ایزنکوت تا نفتالی بنت، نخست‌وزیر پیشین اسرائیل که زمانی مدیریت یک شورای شهرک‌سازی در کرانه باختری را بر عهده داشت،

بسیاری از کسانی که خواهان تغییر این وضعیت هستند، به بلوک رهبری گادی ایزنکوت پیوسته‌اند؛ ژنرال پیشین ارتش رژیم و سیاستمداری که بر اساس نظرسنجی‌های نهایی این هفته، با اختلافی اندک از نتانیاهاو پیشی گرفته بود. بلوک تغییر، از ایزنکوت تا نفتالی بنت، نخست‌وزیر پیشین اسرائیل که زمانی مدیریت یک شورای شهرک‌سازی در کرانه باختری را بر عهده داشت،

بسیاری از کسانی که خواهان تغییر این وضعیت هستند، به بلوک رهبری گادی ایزنکوت پیوسته‌اند؛ ژنرال پیشین ارتش رژیم و سیاستمداری که بر اساس نظرسنجی‌های نهایی این هفته، با اختلافی اندک از نتانیاهاو پیشی گرفته بود. بلوک تغییر، از ایزنکوت تا نفتالی بنت، نخست‌وزیر پیشین اسرائیل که زمانی مدیریت یک شورای شهرک‌سازی در کرانه باختری را بر عهده داشت،

بسیاری از کسانی که خواهان تغییر این وضعیت هستند، به بلوک رهبری گادی ایزنکوت پیوسته‌اند؛ ژنرال پیشین ارتش رژیم و سیاستمداری که بر اساس نظرسنجی‌های نهایی این هفته، با اختلافی اندک از نتانیاهاو پیشی گرفته بود. بلوک تغییر، از ایزنکوت تا نفتالی بنت، نخست‌وزیر پیشین اسرائیل که زمانی مدیریت یک شورای شهرک‌سازی در کرانه باختری را بر عهده داشت،

بسیاری از کسانی که خواهان تغییر این وضعیت هستند، به بلوک رهبری گادی ایزنکوت پیوسته‌اند؛ ژنرال پیشین ارتش رژیم و سیاستمداری که بر اساس نظرسنجی‌های نهایی این هفته، با اختلافی اندک از نتانیاهاو پیشی گرفته بود. بلوک تغییر، از ایزنکوت تا نفتالی بنت، نخست‌وزیر پیشین اسرائیل که زمانی مدیریت یک شورای شهرک‌سازی در کرانه باختری را بر عهده داشت،

بسیاری از کسانی که خواهان تغییر این وضعیت هستند، به بلوک رهبری گادی ایزنکوت پیوسته‌اند؛ ژنرال پیشین ارتش رژیم و سیاستمداری که بر اساس نظرسنجی‌های نهایی این هفته، با اختلافی اندک از نتانیاهاو پیشی گرفته بود. بلوک تغییر، از ایزنکوت تا نفتالی بنت، نخست‌وزیر پیشین اسرائیل که زمانی مدیریت یک شورای شهرک‌سازی در کرانه باختری را بر عهده داشت،

بسیاری از کسانی که خواهان تغییر این وضعیت هستند، به بلوک رهبری گادی ایزنکوت پیوسته‌اند؛ ژنرال پیشین ارتش رژیم و سیاستمداری که بر اساس نظرسنجی‌های نهایی این هفته، با اختلافی اندک از نتانیاهاو پیشی گرفته بود. بلوک تغییر، از ایزنکوت تا نفتالی بنت، نخست‌وزیر پیشین اسرائیل که زمانی مدیریت یک شورای شهرک‌سازی در کرانه باختری را بر عهده داشت،

بسیاری از کسانی که خواهان تغییر این وضعیت هستند، به بلوک رهبری گادی ایزنکوت پیوسته‌اند؛ ژنرال پیشین ارتش رژیم و سیاستمداری که بر اساس نظرسنجی‌های نهایی این هفته، با اختلافی اندک از نتانیاهاو پیشی گرفته بود. بلوک تغییر، از ایزنکوت تا نفتالی بنت، نخست‌وزیر پیشین اسرائیل که زمانی مدیریت یک شورای شهرک‌سازی در کرانه باختری را بر عهده داشت،

بسیاری از کسانی که خواهان تغییر این وضعیت هستند، به بلوک رهبری گادی ایزنکوت پیوسته‌اند؛ ژنرال پیشین ارتش رژیم و سیاستمداری که بر اساس نظرسنجی‌های نهایی این هفته، با اختلافی اندک از نتانیاهاو پیشی گرفته بود. بلوک تغییر، از ایزنکوت تا نفتالی بنت، نخست‌وزیر پیشین اسرائیل که زمانی مدیریت یک شورای شهرک‌سازی در کرانه باختری را بر عهده داشت،

بسیاری از کسانی که خواهان تغییر این وضعیت هستند، به بلوک رهبری گادی ایزنکوت پیوسته‌اند؛ ژنرال پیشین ارتش رژیم و سیاستمداری که بر اساس نظرسنجی‌های نهایی این هفته، با اختلافی اندک از نتانیاهاو پیشی گرفته بود. بلوک تغییر، از ایزنکوت تا نفتالی بنت، نخست‌وزیر پیشین اسرائیل که زمانی مدیریت یک شورای شهرک‌سازی در کرانه باختری را بر عهده داشت،

بسیاری از کسانی که خواهان تغییر این وضعیت هستند، به بلوک رهبری گادی ایزنکوت پیوسته‌اند؛ ژنرال پیشین ارتش رژیم و سیاستمداری که بر اساس نظرسنجی‌های نهایی این هفته، با اختلافی اندک از نتانیاهاو پیشی گرفته بود. بلوک تغییر، از ایزنکوت تا نفتالی بنت، نخست‌وزیر پیشین اسرائیل که زمانی مدیریت یک شورای شهرک‌سازی در کرانه باختری را بر عهده داشت،

بسیاری از کسانی که خواهان تغییر این وضعیت هستند، به بلوک رهبری گادی ایزنکوت پیوسته‌اند؛ ژنرال پیشین ارتش رژیم و سیاستمداری که بر اساس نظرسنجی‌های نهایی این هفته، با اختلافی اندک از نتانیاهاو پیشی گرفته بود. بلوک تغییر، از ایزنکوت تا نفتالی بنت، نخست‌وزیر پیشین اسرائیل که زمانی مدیریت یک شورای شهرک‌سازی در کرانه باختری را بر عهده داشت،

بنابر اعلام اولیه نتایج، انتخابات صهیونیست‌ها برنده ندارد و نتانیاهاو اکثریت را

از دست داده‌است

بن بست دوباره در تل‌آویو

گزارش

شمارش رسمی آرای انتخابات در سرزمین‌های اشغالی نشان می‌دهد که نه بنیامین نتانیاهاو، نخست‌وزیر و نه رقیب اصلی او، گادی ایزنکوت، در موقعیتی نیستند که بتوانند به ۶۱ کرسی لازم برای تشکیل دولت اکثریت در پارلمانی با ۱۲۰ کرسی دست یابند.

براساس اعلام اولیه کمیسیون مرکزی انتخابات اسرائیل، احزاب حامی نتانیاهاو در مجموع ۵۴ کرسی به دست خواهند آورد؛ در حالی که ائتلاف او در دوره کنونی کنست ۶۸ کرسی داشت. البته با وجود کاهش حمایت نسبت به انتخابات گذشته، حزب لیکود نتانیاهاو همچنان بیشترین تعداد آرا را به دست آورده و از حزب یاشار ایزنکوت پیش افتاده است. با این حال، نکته‌ای که برای نتانیاهاو اهمیت حیاتی دارد این است که حمایت از متحدان راست افراطی او، یعنی احزاب بن‌گوریر و اسموتریچ، کاهش یافته است.

این در حالی است که احزاب مخالف نتانیاهاو در مجموع اکثریت روشنی دارند و انتظار می‌رود حدود ۶۵ کرسی کسب کنند. اما این احزاب دچار چنددستگی‌اند و میان جریان‌های راست، چپ و میانه تقسیم شده‌اند. اگر بخواهند نتانیاهاو را از قدرت کنار بزنند، احتمالاً ناچار خواهند بود با همکاری عربی همکاری کنند؛ احزابی که بی‌سابقه‌ای در انتخابات بوده است؛ به‌ویژه فهرست مشترک که ائتلافی

از چند حزب کوچک‌تر با اکثریت رأی‌دهندگان عرب است. این ائتلاف تقریباً تعداد کرسی‌های خود در پارلمان را دوبرابر کرده است.

فهرست مشترک تاکنون سومین میزان حمایت رأی‌دهندگان را در میان احزاب به دست آورده و پس از حزب لیکود و حزب یاشار قرار گرفته است. این ائتلاف همچنین توانسته از حزب رعم به رهبری منصور عباس پیشی بگیرد. در این میان رئیس فهرست مشترک، اعلام کرده که حزبش آماده است با همکاری احزاب مخالف یهودی اسرائیل، به برکناری نتانیاهاو از قدرت کمک کند. منصور عباس، رهبر حزب رعم گفت قصد دارد دولت نتانیاهاو را «به هر شکل ممکن» کنار بزند و افزود که اولویت نخستش این است که «اطمینان حاصل کند امکان تشکیل دولتی وجود دارد» که

تواناند این هدف را محقق کند.

نتایج فعلی نشان می‌دهد اسرائیل در آستانه دوره‌ای تازه از رقابت‌ها و صفا‌آرایی‌های سیاسی قرار دارد. به‌ویژه

اینکه احزاب عرب اسرائیل که بیشترین حمایت رأی‌دهمیان در تاریخ خود را کسب کرده‌اند، ممکن است نقشی تعیین‌کننده در رسیدن به حد نصاب ۶۱ کرسی برای تشکیل اکثریت ایفا کنند.

پس از اعلام نتایج رسمی، اسحاق هرتزوک، رئیس رژیم صهیونیستی با نمایندگان هر یک از احزاب حاضر در کنست جدید دیدار خواهد کرد و اختیار تلاش برای تشکیل ائتلاف حکومتی را به نماینده‌های خواهد داد که از نظر او بیشترین شانس موفقیت را دارد. این مأموریت معمولاً به نامزدی واگذار می‌شود که از حمایت بیشترین تعداد نمایندگان پارلمان برخوردار باشد.

نامزد منتخب یک ماه فرصت دارد تا مذاکرات را به پایان برساند؛ این مهلت را می‌توان ۱۴ روز دیگر نیز تمدید کرد. بنابراین اسرائیل ممکن است هفته‌های دیگر نیز با آشفتگی و بی‌ثباتی سیاسی روبه‌رو باشد.

همه‌پرسی درباره نتانیاهاو

این انتخابات به‌طور گسترده همه‌پرسی‌ای درباره نتانیاهاو تلقی می‌شد؛ کسی که در مجموع طوالاتی‌ترین دوره نخست‌وزیری را در تاریخ اشغالگران داشته است. همچنین عملکرد او در حوزه امنیت ملی و اقتصاد در شرایطی به‌رآی گذاشته شد که اسرائیل همچنان درگیر منازعات نظامی بین‌المللی مواجه است.

به گزارش واشنگتن پست، شمار